

Strategi för Sveriges utvecklingssamarbete med Etiopien 2022–2026

Innehållsförteckning

Inriktning	3
Landkontext	4
Verksamhet.....	4

Inriktning

Målet för svenskt internationellt bistånd är att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck. Utvecklingsarbetet ska ta sin utgångspunkt i principerna om bistånds- och utvecklingseffektivitet liksom i Agenda 2030, Addis Ababa Action Agenda och Parisavtalet.

Strategin ska gälla under perioden 2022–2026 och omfattar för Sida sammantaget 1 700 miljoner kronor.

Strategin styr användningen av medel som anslås under anslagspost 1:1.9 Afrika i regleringsbrev avseende Sida för respektive budgetår.

Verksamheten ska bidra till följande mål:

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer

- Stärkt demokrati, ökad respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatens principer inklusive minskad korruption
- Ökad jämställdhet och åtnjutande av och respekt för SRHR samt minskat könsbaserat våld

Miljö, klimat och hållbart nyttjande av naturresurser

- Stärkta förutsättningar för hållbar förvaltning och hållbart nyttjande av naturresurser och ekosystem, inklusive biologisk mångfald
- Bättre förutsättningar för tryggad livsmedelsförsörjning samt stärkt anpassningsförmåga och motståndskraft mot klimatförändringar och miljö- och naturkatastrofer

Inkluderande ekonomisk utveckling

- Förbättrade förutsättningar för produktiv sysselsättning med anständiga arbetsvillkor
- Förbättrad tillgång till social trygghet

Fredliga inkluderande samhällen

- Stärkta förutsättningar för förebyggande, hantering och lösning av konflikter på fredlig väg

Landkontext

Etiopien är ett av världens fattigaste länder, med en stor och ung befolkning samt med ett stort antal etniska grupper och kulturer. Etiopien präglas av utmaningar såsom politisk instabilitet, konflikter, effekter av pandemin samt återkommande klimatrelaterade kriser som torka, översvämningar och skadedjursangrepp på jordbruksmark. Etiopien upplever den värsta torkperioden på årtionden, med minskande skördar som följd vilket drabbat uppskattningsvis 6,8 miljoner människor. Etiopiens historia av ett mycket auktoritärt system har skapat grogrund för politisk polarisering och konflikt. Sedan konflikten mellan den federala regeringen och tigreanska styrkor i norra Etiopien bröt ut i november 2020, har våldet och befolkningens utsatthet ökat drastiskt i Tigray och i angränsande regioner. Etniskt präglade motsättningar pågår även i andra delar av landet. I samband med konflikten i norra Etiopien har allvarliga brott mot internationell humanitär rätt och grova brott mot mänskliga rättigheter rapporterats. Det humanitära tillträdet till norra Etiopien har begränsats med förödande konsekvenser för miljontals civila. Sexuellt- och könsrelaterat våld har ökat drastiskt, samtidigt som tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) har minskat. Risken är påtaglig för en utdragen konflikt som påverkar större delen av landet med fortsatt svåra konsekvenser för civila.

Förutom den pågående väpnade konflikten präglas Etiopien av utmaningar såsom klimatförändringar och naturkatastrofer. Landet präglas vidare av ojämlikhet och bristande jämställdhet, faktorer som i sin tur ytterligare spär på fattigdomen. Tillgången till grundläggande tjänster som är direkt kopplade till naturresurser, så som mat, rent vatten och energi, är både bristfällig och ojämlik. Arbetslösheten ökar, inte minst i urbana miljöer, och då särskilt bland unga och kvinnor. Etiopien har ett svagt socialt skyddsnetz och tillgången till social trygghet är bristfällig, särskilt på landsbygden. Etiopien har tagit emot nästan 800 000 flyktingar och är det tredje största värdlandet i Afrika. Samtidigt är antalet internflyktingar omfattande och utgör över 4,2 miljoner människor. Även konflikter om landrättigheter är ett centralt problem och landets skuldsättning är hög, vilket försvårar möjligheterna att finansiera lösningar på de utmaningar landet står inför.

Verksamhet

Sida ska genomföra, följa upp och redovisa verksamheten i linje med vad som föreskrivs i regeringens riktlinjer för strategier inom svenskt utvecklingsamarbete och humanitärt bistånd (UD2017/21053). I riktlinjerna framgår bland annat att verksamheten aktivt ska styras mot målen samt att

faktiska resultat följs upp utifrån målen. Den årliga strategirapporten ska vara övergripande och bland annat innehålla en redovisning, analys och bedömning av resultaten av verksamheten i förhållande till angivna mål. Resultatinformation ska användas för beslutsfattande, lärande, ansvarsutkrävande och för att säkerställa transparens gentemot allmänheten. Uppföljningen ska ge tillförlitlig och användbar information om resultat på såväl kortare som längre sikt genom både kvalitativ och kvantitativ information, där så är möjligt. Resultatuppföljning ska i första hand svara på frågan om verksamheten gjort skillnad, hur och för vem. Uppföljningen ska med utgångspunkt i de förutsättningar som finns svara på i vilken omfattning utvecklingssamarbetet gjort skillnad.

Utvecklingssamarbetet bidrar till hållbar utveckling utifrån Agenda 2030, åtagandena om utvecklingsfinansiering från Addis Abeba Action Agenda och Parisavtalet. Verksamhetens bidrag är särskilt relevant för följande mål i Agenda 2030: 1. Ingen fattigdom, 2. Ingen hunger, 3. God hälsa och välbefinnande, 5. Jämställdhet, 8. Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt, 12. Hållbar konsumtion och produktion, 13. Bekämpa klimatförändringar, 15. Ekosystem och biologisk mångfald, 16. Fredliga och inkluderande samhällen. I strategirapporteringen till regeringen ska referenser till hur verksamheten bidrar till genomförandet av Agenda 2030 i relation till strategins prioriteringar också ingå.

Verksamheten ska bidra till en fredlig och demokratisk utveckling, ökad respekt för mänskliga rättigheter och till att stärka rättsstatens principer samt motverka korruption. Verksamheten bör stärka civilsamhälle och oberoende media samt försvarare av mänskliga rättigheter. Detta kan även inkludera stöd till aktörer inom kulturlivet och andra förändringsaktörer. Då civilsamhället i Etiopien är svagt och splittrat är det viktigt att stärka civilsamhällets kapacitet att bidra till ökad respekt för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt, inklusive ansvarsutkrävande. När så är möjligt och lämpligt kan verksamheten inriktas på stärkande av demokratiska institutioner. Samarbetet ska även bidra till stärkt jämställdhet samt större åtnjutande av SRHR. Detta ska även inkludera verksamhet för att motverka könsbaserat våld och diskriminerande sociala normer. Kvinnors egenmakt, inflytande och aktiva deltagande inklusive inom fredsprocesser ska stödjas.

Svenskt utvecklingssamarbete ska bidra till en utveckling som är miljö- och klimatomfattigt hållbar så att miljö- och klimatpåverkan begränsas. Verksamheten ska bidra till hållbar förvaltning och hållbart nyttjande av naturresurser, inklusive skydd, bevarande och restaurering av biologisk

mångfald och dess ekosystemtjänster. En fungerande styrning och förvaltning är viktigt för att förhindra miljöförstöring, avskogning och föroreningar. Verksamheten ska även bidra till tryggad livsmedelsförsörjning bättre anpassningsförmåga och motståndskraft mot klimatförändringar samt byggande av resiliens och katastrofriskreducering. Verksamheten kan vidare bidra till att främja miljö- och klimatomfattigt hållbara försörjningsmöjligheter, inklusive ett produktivt, hållbart och motståndskraftigt lantbruk. Ökad tillgång till förnybar energi, energieffektivisering och innovativa arbetssätt bör främjas.

Sveriges utvecklingssamarbete ska bidra till en inkluderande och hållbar ekonomisk utveckling genom bättre förutsättningar till produktiv sysselsättning för människor som lever i fattigdom. Verksamheten kan inkludera stöd för att bidra till stärkt investerings- och företagsklimat, inte minst inom lantbrukssektorn. Verksamheten ska bidra till jobb med anständiga arbetsvillkor och bör även bidra till stärkta rättigheter för arbetstagare. Kvinnors och ungas möjligheter till försörjning bör vara centralt. Vidare ska verksamheten bidra till hållbara inkluderande sociala trygghetssystem som förbättrar den sociala tryggheten, inte minst för de mest utsatta. Detta kan inkludera stöd till mekanismer som bidrar till stärkt motståndskraft för fattiga människor att hantera chocker och kriser. Verksamheten kan även länkas till sociala sektorer som hälsa och utbildning.

Utvecklingssamarbetet ska bidra till konfliktförebyggande, fredsfrämjande och försoning. Konflikten i Tigray och även i andra regioner kräver arbete med fred och försoning. Förutsättningarna för dialog och ansvarsutkrävande bör stärkas och inkluderande fredsbyggande och försoningsprocesser stödjas. Kvinnors politiska och ekonomiska egenmakt bör stärkas. Även ungdomars inflytande och meningsfulla deltagande bör stärkas.

Synergier mellan utveckling och migration bör tillvaratas och där så är relevant ur ett fattigdoms- och rättighetsperspektiv integreras i verksamheten. Detta kan inkludera flyktingars, internflyktingars och migranternas rättigheter och utvecklingsmöjligheter samt möjligheter till en säker, ordnad och reglerad migration. Verksamheten ska hantera faktorer som leder till att människor tvingas lämna sina hem eller försvårar möjligheten att återvända, och bidra till att skapa möjligheter för återvändande och hållbar återintegrering.

Huvudsakliga samarbetspartners ska i Etiopien vara organisationer i det civila samhället samt multilaterala och internationella organisationer. Stöd till

förändringsaktörer inom den offentliga sektorn kan övervägas när så är lämpligt och av strategisk betydelse. Direkt stöd till statliga aktörer i Etiopien ska inte förekomma.

Kopplingarna mellan humanitärt bistånd, långsiktigt utvecklingssamarbete och fredsbyggande ska tillvaratas, främjas och stärkas. Sveriges utvecklingssamarbete ska vara relevant och effektivt. Synergier ska sökas mellan strategins olika områden, liksom med verksamhet inom ramen för andra relevanta strategier för det svenska utvecklingssamarbetet och det humanitära biståndet, exempelvis strategin för Sveriges regionala utvecklingssamarbete med Afrika 2022-2026 och strategin för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) i Afrika 2022-2026. Verksamheten ska på sikt bidra till ett minskat beroende av humanitärt bistånd. Potentiella synergier inom ramen för STEP, *Sustainable Transition through Economic Partnership* ska beaktas, när det politiska läget så tillåter. Mobilisering av additionella resurser för att nå strategins mål bör stimuleras, exempelvis genom garantier. Verksamhet för att motverka korruption ska integreras inom samtliga områden.

Sverige ska verka för en sammanhållen och effektiv utvecklings- och biståndssamordning i landet. Möjligheter till samarbeten och synergier med andra givare och aktörer ska därför eftersträvas, inte minst med EU som central utvecklingspolitisk aktör och det multilaterala systemet. Utifrån Team Europa-ansatsen ska Sverige verka för ett effektivt genomförande av NDICI/Global Europe.